

KOUNELLIS IN KLEUR

📍 **JANNIS KOUNELLIS** > 17/4, di/ma/Tu > za/sa/Sa 11 > 19.00, **ALMINE RECH GALLERY**, Abdijstraat 20 rue de l'Abbaye, Elsene/Ixelles, 02-648.56.84, www.alminerech.com

NL I Raar maar waar: Jannis Kounellis (1936) heeft eigenlijk nog nooit een echte solotentoonstelling in een Brusselse galerie gehad. Dat is best opmerkelijk, gezien de Griekse kunstenaar die op jonge leeftijd naar Italië emigreerde, wordt beschouwd als een van de sleutelfiguren van de arte povera. In die Italiaanse artistieke beweging maakten kunstenaars werk met natuurlijke materialen zoals stenen, takken of zelfs levende dieren – zo stelde Kounellis in 1969 paarden tentoon in een galerie – naast industriële objecten die verwijzen naar de industrialisering van het naoorlogse Italië.

Bekend is Jannis Kounellis onder meer door zijn installaties met jutezakken, steenkool en ijzeren platen. Centraal in zijn solotentoonstelling bij Almine Rech Gallery werd *Untitled* opgesteld, een historisch werk uit 1968 dat bestaat uit een berg steenkool die wordt omzoomd door gevulde jutezakken. Daarrond hangen aan de muren grote metalen platen van steeds dezelfde afmetingen. De kunstenaar hanteert daarvoor altijd het formaat van een

dubbel bed. Op sommige van die platen werden ijzeren rails vastgemaakt. Nu eens in de breedte, dan weer in de lengte, soms van variërende grootte. Het zorgt voor ritme binnen de compositie. Op een aantal van de rails ligt een hoopje steenkool.

Nieuw is dat Kounellis op sommige metaalplaten een doek heeft vastgemaakt, dat werd beschilderd in monochrome kleuren, gaande van rood tot oker en blauw. Van dichtbij zie je de wilde textuur, aangezien de kunstenaar zijn handen heeft gebruikt om de verf uit te smeren. Door het gebruik van kleuren verwijst hij naar eigen zeggen naar het bekende gedicht 'Voyelles' waarin Rimbaud klinkers gelijkstelt met kleuren. "Un grande amore," zo omschrijft Kounellis, met zijn vlamme ogen en grote snor, ons zijn fascinatie voor Rimbaud. Zijn zoektocht naar compositie, kleur en materiaalgebruik is niet echt hemelbestormend vernieuwend, maar getuigt wel van een aantal nieuwe accenten die zich tegelijk inschrijven in zijn oeuvre. En dat is al niet slecht. **SAM STEVERLYNCK**